

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. મહે

શોન : ૨૩૨૨૨૪૭

સલામી સવારની..

ચાલે તકવાઈ, સિદ્ધાંત-મૂલ્યો ને કોણ પૂછે છે?
ચાલે ગૂલાંટબાને, ગાંધીવાદને કોણ પૂછે છે?
પૂંકે છે કોણ! આજે મૂળ પાચાના કાર્યકરોની?
ઘસાચ છે સેવા કરો, એની ઇચ્છા કોણ પૂરે છે? (પ્રેસ્ટ્રૂટ નેતાઓ-)

કપાચ ગચ્છા -
ડાબો ને જમણો
હાથ અજ્ઞાના...
(આપસી ફૂટ)

થાય સફળ,
ભાંગ-ફોડની નીતિ -
લોકાંગીમાં..
(મોદી-અમિતા-મંત્ર)

ચિંતન

આદાશચિંતનશીક મંડલિ નિંદ્રાલય હેઠાં દીપાચ દુર્ભાગ્ય મહીમિવ કથન નો મિશને દર્શાવાન । દિલ્લીના પ્રોદેશ સાલિલચાં કોઈનોનાનું જીનીમાં ભૂગુંદન ટ્રેનિંગનાની ન પ્રાયો દર્શાવાન ।

ભાગાંનો પરમોપાસક ભગવાન પરશુરામ ભૂગુંદનની મહિમાનો આ જ્યોતિ છે:
'ભૂગુંદન ભગવાન પરશુરામ જ્યાદે બાળાને સર્વર્વનાં દાન આપવા માંડચા, ત્યારે તેથે જોવાન દર્શાયે તરીકે કામ આવે એટલે કે ડર્મદંડ અને રેખા માટે મહેલ ત્રયેપ દેખેલો સમૃદ્ધિનો ભંડાં એથે સુને પરવત તેમની દીવા રૂપે આ આકાશમણિ સર્વ કેમ આયાં નહીં હોય? આના જ્યાદા આપતા કવિતા જીતે જ કહે છે કે: અને લાગે છે કે, ભગવાન પરશુરામની દાન દેવાના હૃદયના હર્ષ અંસુધી એમનાં નેઓ ભરાય ગચ્છે અને એ આંસુ નીર્ગંધ અંખ આડ આવી જ્યાં એમને ચંદ્ર, સૂર્યેને પરવત તથા સૂર્ય દેવાયાં નહીં હોય.' (- નહીં) પરશુરામ એ પણ બાળાનોને દાનમાં આપી શકે એવા કિરતીમાંના.)

દાન કંઈ તકની, ફોટોગ્રાફ પડાવવા કે 'અંસી-સી'ના લાલાથે આપવામાં આવતા નથી. દાન હૃદયના ઉમળકા માટે મન-ચિંતના સંતોષ અને આનંદ માટે, ગુપ્ત રીતે આપવું જોઈએ.

સુવિચાર

- કે દેશનાં મજાજનો પરિશ્રમાંથી શ્રદ્ધા ગુમાવે છે, તે દેશનાં મજાજનોનું પતન થાય છે, જે દેશનાં લોકોમાં કામ કરવાને બદલે કામ 'પતાવાની' મનોવૃત્તિ હોય એ દેશ અવનાની તરફ દાખલાય છે - એસ. ભાગચાર્ય
- ઈન્હાંની નહીં પણ ત્યાવલંબી અને સ્વાધીનની સંખ્યા વધાડીને સમજની ઉદ્દેશી શક્યતા છે, માણસ મોટો નથી, મોટી તો હો માનવતા - વિ. કોલેક
- આપણી અને ઉદ્ઘાટનાની સ્વસ્થ કર્યા પણ જ પ્રાસ થાય છે - જનકલાયા
- પ્રતિક્ષા સૌંદર્ય છે, પ્રતિક્ષા અને પ્રતીક્ષા ને લોકાનો સેતુ, સાધના છે, પ્રતિક્ષા નાટ થાય ત્યારે સાધના નંદયાચ છે - સમાન મહર્ષિ
- મનીના શાંતિનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે આ વિશ્વના 'જનરલ મેનેજર' પદેથી રાજીનામું આપી દેંદું
- જનતાના થા ધારુ સે કુછ જન ઝૂંગા, જના તો હથ જાના, કી કુછ નહીં જના - અકબર જોધુંસી
- તમારા ભવિષ્યનું નિર્માણ તમારી ખુદની લાકાત ઉપર કરો નહીં કે રાજુ અંધારિયા - નબળાઈ ઉપર - (સંકલન : દીપ વી. આસરા)

લોધ કથા

છાચ જાચા પણી પીવાયી પાચક છે પણ એ જ છાસ બીજા દિવસે ખાટી થાય જાચ અને એનાથી શર્ટી-ઉદઘાસ પણ થાય શકે. ગોળ સારો પણ જૂનો ગોળ દાર બનાવવામાં વપરાય છે. વીચુ કોઇને મારે દાર છે કોઇને મારે રોગ... એક દાઢિયા દીયેલી હાલમાં એક સંત આગળ આવી બજાંટ કરવા લાગ્યો, તમે કહો છો દાર 'ખાબા' છે નૂકશાનકર્તા છે. પણ તમે જ કહો - દ્રાસ અને ચોણા શું સાચ્ચિક આહારની નહીં તો એ અંશાં જે નીર્ગંધ અંખ આડ આવી જ્યાં એમની જે જ બનાવું ને? સંત - દાઢિયા પર પાણી છાટું, અને એક સુધી રેતી છાંટી - પેલાએ પુછું આ શું કરો છો - મા ચાજ? સંત કહે તને કંઈ છાં થાય તો?!

પેલાનો નશો ઉત્તરી ગચ્છે હથું-છાંટું, ના, ના આ રેતી અને પાણીથી કંઈ છાં નથી!

... સંત કહે પણ આ ઈંમાં આ બે જ વસ્તુ છે રેતી અને પાણી - એને બજામાં નાખી હંટ બનાવી તને કંપાગ્યાં મારી હોય તો?!

દાઢિયાને ભાલ પડું - એને સંતના ચરણમાં પડી - દાર છોડી દીધો.

Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

આત્મકિંડ એટલે જત સાથે રમનાર - પોતાના વિચારો તથા મંતવ્યો પર જ મુસ્તાક એ ભલે સમાજ વચ્ચે રહેતા હોય, ખાતા-પિતા હોય, પણ તેનું આંતર ચિત્ત તો પરમ સાથે નિત્ય જોડાયેલું જ હોય છે

માણાંથી વચ્ચે એ: સર્વભૂતીવિભાગિ વિનાનામ વિદ્યાન ભવતો,

નાનિવાદી । આત્મકિંડ આત્મરતિ કિચાવાન એથ વસ્તિષ્ઠ:

- શ્રુતિ વચ્ચન

આ જે માણસ્યવચ્ચ છે અને જે સૌંદર્ય પ્રગત થાય છે, અને જે લાખે છે તે તેને અનિક્ષી કોઈ વચ્ચન બોલતો નથી. બ્રહ્મવિદ્યામાં શ્રેષ્ઠ એવા આ પુરુષોની કિંડા નિર્ણયતા પરિસર પરસાંભવામાં જ હોય છે. તેમાં જ આનંદ પ્રગત કરે છે ને ન કિચાવાન પણ હોય છે.

પ્રિયોરિટી વચ્ચે શ્રુતિ વચ્ચન ગુણેદે 'શાંતિ-નિકેતનાં'ાં જે પ્રવચનો આચારનામાં આચ્યુતી કોઈ કોઈ વચ્ચન બોલતો નથી. એક દાઢિયા દીયેલી હાલમાં એક સંત આગળ આવી બજાંટ કરવા લાગ્યો, તમે કહો છો દાર 'ખાબા' છે નૂકશાનકર્તા છે. પણ તમે જ કહો - દ્રાસ અને ચોણા શું સાચ્ચિક આહારની નહીં તો એ અંશાં જે નીર્ગંધ અંખ આડ આવી જ્યાં એમની જે જ બનાવું ને? સંત - દાઢિયા પર પાણી છાટું, અને એક સુધી રેતી છાંટી - પેલાએ પુછું આ શું કરો છો - મા ચાજ? સંત કહે તને કંઈ છાં થાય તો?!

સંસ્કાર - ચિંતન

- અનંત ન. વ્યાસ

યું થએ બેનાં હોય છે. તે માત્ર દેહિક સ્વયું વાણીનો જ પ્રોગ કરે છે. કાયાએક પૂર્વમિનીની વાણીનું અવધું અંધિટન પણ કરે છે. આવા લોકો વધારે બોલતાં હોય છે. વારંવાર પ્રવચનો આપતા ફરે છે. તેમના શબ્દો માત્ર નિર્જીવ, ઠરી ગવેલા કોલસા જેવા હોય છે. અનેકાર્થી - શબ્દને પકડી, પોતાને મનગમતો અર્થ જ તેઓ ગ્રહણ કરે છે. આજાન મજાને ભોળવાના માટી મોટી વાતો કરે છે. આમાં 'ટમાટો - માણ પોલ' જેણું જ હોય છે. ને-ચાર ગ્રાંથી વંચ્યા, અને પંદિત થએ ગચ્છા થાય ગચ્છા. આવા લોકો સમાજમાં શક્તિ, જીબા કે સાચી હુંક નથી અપતા. જ્યાદા કે સાચી હુંક સાચી એ તેનું વર્તન તદ્વન અલગ હોય છે. આવા માણસો માણસો તો સમાજના સંપર્કમાં આવાવાનું ટ્રાન્સાં હોય છે. શ્રી મધ્યાંત્ર પેઠ વરસો સુધી મૌન રેતો કોઈ કરી હોય?

પ્રવચનોની એક એવી માન્યતા હોય છે કે એવી સિદ્ધાંત કર્યાનું હોય એવી વિદ્યા હોય છે. એવી સિ